

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimci nedelje in praznika, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 26. marca.

Vrsta škandalov je bila današnja seja. Če hočeš znati, kako orglje pojo, oglej si piščali in njih sestavo. K točki „notranje ministerstvo, centralno vodstvo“, oglašeni so bili in sicer „contra“: Strache, dr. Knotz, Pernerstorfer, Schönerer, Fiegl — sami Dantoni in Marati, možje, ki parlament imajo za krčmo, najbrezobzirnejši mej brezobzirnimi „nemškega kluba“! Vmes mej temi pa je poleg dra. Kaizla imel „pro“ govoriti poslanec Heinrich, jedini spravljaljivi severočeski Nemec, bela vrana, od črnih vran neskončno sovražena kot Efižalt in Juda Iškarijot. Predsednik je pač dobro znal, kakšen kruh bode od take moke, zato je pričetkom seje opomnil, naj se govorniki tesno držijo stvari ter reda. Koliko je dobrohotni opomin izdal, pokazalo se je koj, ko je nekoliko odstavkov bil spregovoril Strache, tiskar iz Warnsdorfa. Ta poslanec je velik, a prazen sod. Bobnele so iz njega prazne in puhle praze, sumničnja slovanske zvestobe, potem pa je začel rohneti proti vladi in posameznim ministrom. Ko je dejal, da bi niti ne bilo trebalo afere Duhcovo-Bodenbach ker je že brez tega bilo vidno, da na vladnih stolihi sedi korupcija, — tedaj so se dvignili ministri in desnica ter opozorili predsednika, kakšna beseda se je izustila. Predsednik vpraša govornika, je li to res. Namestu njega odgovarja „nemški klub“ mej viharim uporom z desnice, da je res in prav tako. Predsednik pokliče Stracheja na red, hitro bil je z nova pokaran zaradi jednakega surovega izraza. Le naprej je potem najgnilejše surovosti metel na ministerstvo ter izustil, da pri volilcih njegovih naj to ministerstvo nikar več ne išče spoštovanja. Te besede so razburile vso zbornico. Desnica je ustala, Čehi so glasno izjavljali svojo nevoljo, „nemški klub“ pa je frenetično ploskal. Konečno se je hrup poleg in predsednik je Stracheju odtegnil besedo. Strache zakriči: „Kar sem mislil, sem povedal!“ Zopet velik hrup z obeh strani. Dr. Gregor se obrne k skrajni levici in zakliče: „Idite v krčmo, tam se tako govori!“ Divjanje mej levico, več poslancev stiska pesti. Nekdo z leve, menda dr. Pickert vpije v dra. Gregora*): „To je pobalin iz českega deželne zbor!“ Ploskanje

* Dotični telegram v sobotnej številki „Slovenskega Naroda“ nam je potem došel pokažen. Ured.

na levici Dr. Gregor ves vznurjen: „Da, da, če tako govorite, spadate v krčmo, tja idite!“ Zopet velik hrup. Strache in Pickert kličeta „na korajžo“, ko vidita, da so nekateri izmej Čehov stopili iz klopi. Predsednik je ves čas zastoj zvonil, naposled ko se je pomirilo, poklical je tudi dra. Gregora na red.

Drugi je govoril, danes prvič, češki poslanec prof. dr. Kaizl, znan učenjak, ter je poudarjal željo, da bi se državno-pravna veda bolje gojila.

Na to si je zbornica že pripravila ušesa za Knotzijado, kar je predsednik naznanil, da bode mesto Knotza govoril Pernerstorfer. Votlo je strast donela tudi iz tega nemškega izvoljenca. Sedaj pa sedaj smo mislili, da bode iz klopi roko stegnil po grofu Taaffeji, ki je mirno sedel in tu pa tam si kaj zapisal. Odurno, popolnem nekulturno je govoril ta nemški kulturonosец ter končal z gostilniškim glasom kričaje proti ministerskim stolom: „Ne blinite se nam, moja gospoda, dajte nam hlapčevstvo celo in do vrha!“ Začetkom govora je imenoval dra. Gregora „največjega českega komedijanta“, podpredsednik Chlumecky je Pernerstorferja posvaril, češ, da se ne gre tako izražati proti političnemu nasprotniku; ali dr. Gregor se je oglasil: „On — me ne more razžaliti.“

Izvrstno in na posebno veselje desnice se je na to grof Taaffe branil in na laž postavljaj levičarske govornike. Bolje, tu pa tam osoljeno bi ga ne bil mogel zagovarjati najboljši odvetnik. Splošni politični sadržaj utegnejo imeti te le njegove besede: Predgovornik je dejal, da se je nemška zavest vzbudila po meni in zastran mene. Jaz pa sem nedolžen, bilo bi slabo znamenje za nemško zavest, če bi jo res bil še le jaz vzbudil. Zavest narodna mora imeti korenine svoje v narodu in pokaže se tedaj, kadar se narodnosti jamejo tretji mej sabo. Poprej tega ni bilo. Poprej se je germanizovalo (Prav res! na desni) in nemški narod, — jaz mu tega ne zamerim, saj sem tudi jaz od njega, — bil je jako zadovoljen da je gospodoval. Po ustavnem življenji in še bolj po vestnem izvrševanju državnih osnovnih postav morale so se razvijati tudi druge narodnosti. Tedaj se je začelo trenje in naravno, tudi nemška zavest — ki doslej ni spala, ker je vedno bdela — nekoliko razsaja. (Živahna veselost na desni.) Nadalje se je reklo: Z božjo in Taaffejevo pomočjo bode šlo tako dalje. O tem ne bom veliko govoril, samo pripomnim naj, da sem v poštenej družbi in mislim, če bode čestita večina še na dalje podpirala vlado, potem je govornik čisto resnico prorokoval, da bode šlo dobro naprej. (Živahna pohvala na desni.) Vlada se ne hlina. Ona hoče ustavo čuvati in jo resnično izvrševati. Mi imamo razne ustavne postavbe, ki še neso bile izvršene in ki morda tudi sedaj neso še izvršene, pa se je nadejati, da bodo izvršene. Ministra vežejo postavbe, on stori to, kar misli po svojem najboljšem znanji in svojej vesti, da je pravo v duhu postavbe. (Pohvala in ploskanje na desni.)

Ko je za ministerskim predsednikom jel govoriti Heinrich, odšel je „nemški klub“ iz zbornice, ter se vrnil, ko je Schönerer za Heinrichom poprijel besedo. Pričenjal je: „Čul sem, da so nekateri slovanski poslanci Heinrichu „dobro“ klicali. Mogel bi tedaj reči: Le vzemite ga. A jaz tega ne rečem, nego (kričaje) pravim Vam, slovanski poslanci, za Vas je preničast poslanec Heinrich.“ Na to se je vzdignila nova razburjenost po zbornici in

ponavljala se je, ko je Schönerer porogljivo smeje se Heinricha imenoval renegata ter ga je za to pokaral podpredsednik Chlumetzky, ko je Schönerer ves razjarjen kričal, da je sramota, ker v prezidiji sedi slutvo-Nemec Chlumetzky, ko je dejal, da je Heinrich veleizdajec svojega naroda in da zato zasluži zaničevanje sleharnega nepokvarjenega Nemca. Še ga je moral opomniti podpredsednik, naj opusti take žaljive izraze, da je potem samega sebe poveličeval, kar je sploh izvor in namen Schönererjevega ven in ven neresnega politikovanja.

Blago je sreč in ušesu délo, ko je naposled govoril odlični član českega kluba, poslanec Zeithammer kot poročevalec. On sam je začetkom obžaloval, da se je v zbornico prinesel tako surov glas, potem pa je meritorno razpravljaj politično stanje države, osobito kraljevine česke, katera se razvija po prirodnih postavah. Poglavje centralno vodstvo se je potem odobrilo in nadaljnja debata se je preložila na jutranji dan.

Govor poslanca M. Vošnjaka,

v državnem zboru, dne 20. marca 1886.

(Po temopisnem zapisniku.)

Konec.)

Kako razmerje po odstotkih mora se pokazati pri izžrebanji službenih seznamov? To se more naslanjati samo na račun verjetnosti, in jaz bi rekel, da bi vsak službeni seznam, sestavljen na podlagi letnega seznama, moral šteti 79% nemških in le 21% slovenskih porotnikov. Ker se izžreba za vsako zasedanje 36 porotnikov, bi jih pripadalo 29 nemškeje, in le 7 slovenskeje narodnosti. Ko se pa nazadnje porotniki za kako sodno obravnavo odločijo, se prav lahko prigodi, da nemški zagovornik zavrne vse slovenske porotnike in tedaj je porotniška klop sestavljena iz samih Nemcev. Od teh jih nekaj prav nič slovenski ne razume, nekatere priče in zatoženec pa prav nič nemški — in to je podoba Celjskega porotnega sodišča!

Kake so razsodbe vsled take sestave porotniške klopi, si lahko sami mislite pri velikih narodnih nepravdavih, ki vladajo na Spodnjem Štirskem.

Slovenska stranka zgubi, naj sama toži, ali naj bode tožena, nasprotno pa vselej zmaga nemško-liberalna stranka.

Dovoljujem si navesti nekatere vzglede iz poslednjih let, nekatere pravde, ki so se vršile v Celji, in sicer naj omenim v prvi vrsti pravdo dr. Suppana iz Ljubljane proti „Südsteierische Post“; potem pravdo proti Brožetu, uredniku „Slovenskega Gospodarja“, narodno konservativnega organa v Mariboru; tretjič proti dr. Gregorcu, oziroma proti „Südsteierische Post.“ Najčudnejše je bilo zlasti to, da so bili izreki porotnikov vselej jednoglasni; reklo se je jednoglasno kriv! pogledjmo pa vzglede od nasprotne strani. Navedem naj samo pravdo Potočnika proti Besozzi-ju, uredniku „Deutsche Wacht“, potem tožbe učitelja Grablerja proti istemu listu. Kaki so bili izreki porotnikov: Jednoglasno nekriv! Toda s tem še stvar ni obdelana. Sedaj pride odmerjenje kazni. Odmerjenja kazni v Celji so zares drakonična, in sicer tudi, kar se tiče izgube kavcije; povprek se je odmerila 1 šestina, dočim je na Dunaji navada, ako se prav spominjam, vsaj pri političnih pravih, katere sem jaz čital, samo 1/133 kavcije odtegniti.

Naravno je, da so že razni listi pisali o razmerah pri našem porotnem sodišču. Tu hočem v vzgled navesti neko izjavo časopisa „Politik“ povodom neke take jednoglasne obsodbe: „In taka

sodišča odločujejo o časti, premoženji, življenji in smrti državljanov.

Vprašali bodo morda oni gospodje, ki neso juristi, kako je mogoče, da so letni sezname porotnikov tako pristranski sestavljeni?

Jaz mislim, da vsled zakona iz 23. maja 1873 o sestavi seznamov porotnikov. Ta zakon določuje, da prvotne sezname porotnikov sestavljajo občine, oziroma občinski predstojniki.

Občinski predstojnik pošlje prvotni seznam porotnikov okrajnemu glavarstvu. Poslednje ga popravi. Kake so te poprave, ni treba praviti, če se pomisli, da so skoro vsi okrajni glavari nemški liberalci. Sedaj se pošlje ta premenjeni in za nemško-liberalno stranko že nekoliko prikrojeni seznam okrožnemu sodišču. Predsednik okrožnega sodišča sestavi komisijo.

Ta komisija sestoji iz njega kot predsednika, treh sodnikov, katere on sam izbere, in treh zaupnih mož, katere on pokliče. Kar se tiče zaupnih mož, so bili nemško-liberalni listi nekaj po zmotnjeni razkrili. Zvedeli smo namreč, da je bil za zaupnega moža poklican dr. Schmiderer iz Maribora, znani mož, kladiva in nakovala, kateri je rekel: „Jeden narod mora biti nakoval, drugi kladivo, drugače ne more obstati država!“ Druga dva gospoda bila sta tudi liberalca, imeni sta tudi povedani bili, vsi nemško-liberalni gospodje. In ti tedaj sestavijo seznam porotnikov.

Če tudi bi kdo mislil, da se je že dovolj „strašnega“ storilo proti narodni stranki v korist nemško-liberalni, vendar se kaže, da pri sestavi, oziroma izžrebanji službenih seznamov — ne vem kako bi rekel — recimo „slučaj“ veliko rolo igra. (Klici na levi: To je že vendar preveč!)

Kako bi se sicer moglo zgoditi, da so nekateri nemško-liberalni gospodje izžrebani vsako leto, drugi pa celih deset let ne?

O jednom takem slučaju, imenujem ime, notar Schwarzenberg je, objavil je „Slovenski Narod“ čudežno notico, da deset let ni bil izžreban za porotnika. V prihodnje sešiji je pa bil dotični gospod izžreban! Samo „slučaj“ je tudi, da so v političnih pravih samo nemško-liberalni gospodje porotniki. Omenim naj le pravde proti dr. Gregorcju.

Posledica takih razmer je, da se narodno-konservativna stranka na Spodnjem Štirim v najbolj konkretnih slučajih ne upa tožiti privržencev nemško-liberalne stranke, nemški liberalci pa nas lahko tožijo z največjo gotovostjo, kajti vedó, da porotniški aparat deluje v njih prid.

V tem oziru naj le omenim slučaj, ki se tiče mene, to pa ni oni slučaj, za kateri je nedavno visoka zbornica razveljavila mojo imuniteto, ampak drugi.

Lani v pozni jeseni čital sem v organu spodnještirske nemško-liberalne stranke, da je dr. Glantschnigg na shodu „nemškega društva“ v Celji me obdolžil, da potujem ob južni železnici, in kmete ščujem, da naj delajo majhne škandale, ako uradniki južne železnice ne bodo hoteli slovenski govoriti.

Vsled te notice odločil sem si uložiti tožbo, pa ne tiskovne tožbe, kajti tiskovna tožba bi bila stala precej denarja in bi ne bila imela nikakega uspeha.

Uložil sem enojno tožbo zaradi razžaljenja časti pri okrajnem sodišču. Obravnava se je vršila, a kakšen je bil njen rezultat? Reklo se je, da gospod Glantschnigg tega ni govoril, saj ni nikdo slišal. Jaz bi smel samo oni list tožiti, ker je jasno, da je ta list me obrekoval. Časopis je pisal, omenjeni gospod je to rekel; pri okrajnem sodišču v Celji se je pokazalo, da tega ni rekel; tedaj bi bil pri normalnih razmerah brez najmanjše skrbi list tožil pred porotniki. Toda to sem opustil iz dobrih razlogov. Stvar bi me bila stala kakih 200 gld., imela bi pa ne bila nobenega uspeha. Zadovoljiti sem se moral z moralnim uspehom, da je namreč okrajno sodišče konstatovalo, da onih razžaljenih besed dotičnik ni govoril.

O drugem slučaju, ki se tiče moje osebe, o katerem je bila imunitetna obravnava v tej zbornici, nečem dosti govoriti; nekaj besed pa vendar moram povedati, ker se mi nekateri gospodje poslanci, rekel bi, naravnost očitali: „Da, kako ste pa mogli trpeti kaj takega, tako brušuro, v kateri stoji: „Voliti ste se dali, da napolnite svoje svoje žepe, ni večje sesalke, kakor ste vi itd.“ Ker pri imunitetni debati nesem hotel govoriti, da ne bi kdo mislil, da govorim sebi v prid, moram

danes povedati, in gospode, kateri se zato zanimajo, opozoriti, da se pri nas tako čudne razmere, da ni bilo mogoče začeti tiskovne pravde proti takej sramotilnej knjižuri.

Tudi o poljedeljskem ministerstvu prisiljen sem nekaj opaziti. Važnost kmetijskih potovalnih učiteljev se vsestransko priznava. Njih pouk pa more le tedaj imeti zaželjeni uspeh, ako razlagajo v jeziku, katerega kmetje razumejo. Želeti bi bilo, da bi v tem oziru poljedeljsko ministerstvo neposredno kaj ukrenilo, da ne bi se ta stvar urejevala po štirski kmetijski dražbi ali štirskem deželnem odboru.

Štirska kmetijska družba je društvo, ki se zalaga iz javnih zakladov, in bi morala skrbeti le za pospeševanje kmetijskih koristij. Kar se tiče popotnih kmetijskih učiteljev, se ne more reči, da se štirska kmetijska družba dovolj ozira na narodno enakopravnost. Navadno pošlje kakega gospoda, ki ne razume prav nič slovenščine, ali pa pomanjkljivo, in ta zbere v kakem trgu ali mestu v kakej gostilnici nekaj inteligentnih gospodov in jim kaj razlaga. Je-li je to kmetijski pouk za kmete, naj presodijo gospodje sami.

Sploh se ne strinjam z načelom, na katerem stoji štirska kmetijska družba v narodnem oziru. Ako mora kaka korporacija vladi dajati svete v agrarnih vprašanjih, morali bi osnovati zavod, ki bi v resnici zastopal koristi kmetijstva in bi izhajal naravnost iz kmetijskih krogov. Taki zavodi bi bile agrarne zbornice. Kako si jaz agrarne zbornice mislim, hočem kratko povedati.

Mislim si, da naj bi se za vsako deželo osnovala taka zbornica, ki bi pa v vsakem okraju imela podružnico; predsedstva okrajnih podružnic bi volili plačevalci zemljiškega davka, in sicer samo plačevalci zemljiškega davka, predsedstvo agrarne zbornice, ali pa celo agrarno zbornico bi volile okrajne podružnice.

Na ta način dobila bi vlada pravi kmetijski svet. Sedaj se mi pa zdi, da se predsedstvo kmetijske družbe, oziroma centralni njen odbor sestavlja kar v Gradci iz nemškonarodnih gospodov.

Še jedenkrat naglašajoč, da položaj Slovencev na Štirim, Koroškem in v Istri, kar se tiče narodne enakopravnosti, ni boljši kakor je bil pred sedmimi leti, izjavljam, da bodem glasoval za prehod v podrobno debato, ker se nadejam, da bode visoka vlada tudi proti našemu narodu začela izpolnovati besede, katere so se 1879. naznanile z Najvišjega mesta, da bode Avstrija, verna svojemu zgodovinskemu poklicu, zavetišče pravicam vseh njenih narodov. Da se to kmalu zgodi, daj Bog, v prid naši državi in njenim narodom! (Pritrjevanje na desnici.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. marca.

Česki deželni kulturni svet je sklenil vladi naznaniti nujne želje poljedelcev, na katere naj bi se ozirala vlada pri sklepanju pogodbe z Ogersko.

Poslanec Istozy misli v ogerski zbornici poslanca staviti predlog, da se obdačijo trgovine na borzi.

Vnanje države.

Povod delavskim izgreedom v Belgiji je pomankanje dela, ponižanje zaslužka in strašna beda mej delavci celo dolgo in mrzlo zimo, nadalje upeljavanja novih strojev v steklarnicah, da se lahko dela z manjšim številom delavcev in pa anarhistične tiskovine, ki so se v velikem številu razširile mej delavci. V Charleroi postopa vojaška uprava jako strogo. Zaprli so že mnogo oseb, vse tujce pa iztirali. Trije oddelki pešva in konjice so predvčeraj po noči odrinili proti Gosselies-u, Courcelles-u in Rouxu, da bi obkolili anarhiste, toda to se njim ni posrečilo. V nedeljo bili so v več krajih delavski meetingi, na katerih so govorniki jako hujskali delavce. Zategadelj se je bati, da se delavski izgredi kmalu pokažejo v tistih krajih, ki so dosedaj še mirni. V Louviersu so delavci oropali fužine. 1500 razsajalcev je napalo steklarnico Couillei, na vojske so zabavljali in več častnikov trpinčili. Telefonsko zvezo so pretrgali. V Rouxu je 22 mrtvih in 60 ranjenih. Tovarnarji, obrtniki in posestniki dajo denar in živež rogoviležem, da si le rešijo življenje. Grad Bron v Montigny so delavci oropali. V Campenairu so potrgali železniške relse. V Marchienno bili so tudi krvavi boji. Deset mrtvih in dvanajst ranjenih. Obupane fanatične ženske so razgalile prsi in je nastavile bajonetom. V Bruselji je pa še vse mirno, vendar se je bati tudi izgredev. Mestna uprava dobila je že več pisem, v katerih se preti,

da bodo ustaši podminirali mesto. Kaka razburjenost vlada mej delavci kaže slednji okoli delavcev, ki je bil v petek nabit po mestu: „Kaj nam ostane, ko plačamo svoje tedenske dolgove? Nič! In naše žene in otroci hodijo bosi okrog. Stanujemo v celih, ne-udravnih luknjah, kamor nikdar sonce ne posije. Samo jedno stvilstvo nam ostaja, da si pomagamo. V prodajalnicah izlogah vidimo stvari, katere bi potrebovali, pa jih kupiti ne moremo! Tovariši! Zjedimo se. Zberimo se v soboto ob 7. uri na trgu Marche-aux-Herbres. Ko se izda povelje, zaigmo vsak svoje stanovanje in pojdemo v stanovanje Leopoldovo!“

Srbski kralj je morda vsprejel ostavko ministerstva. Ker pa niti Nikolaj Kristić niti Jovan Ristić ni hotel prevzeti sestave novega ministerstva, bo kralj naročil Garašaninu, da sestavi novo ministerstvo. Novo ministerstvo Garašaninovo bode težko kaj bolje, kakor je bilo sedanje.

Prav nič se še ne ve, kdaj da se bode rešilo vzhodnorumeljsko vprašanje. Italijanski predlog, kateri so bile vsprejele vse velevlasti, razen Rusije, se je že opustil, ker ni misliti, da bi mu pritrdili na Nevi. Ruska vlada je odgovorila, da ne more pritrditi temu predlogu, ker Turčija ni hotela vsprejeti njenega predloga, ki je bil z italijanskim identičen. Knez Aleksander pa neče privoliti v petletno imenovanje. Diplomati so v veliki zadregi, prav nič ne vedo, kaj storiti. O kakem kolektivnem koraku ni več govora, ker se že naprej ve, da bi bil neuspešen. Rusija nikakor neče, da bi knez Aleksander sam brez nje pomoči kaj dosegel in tako si utrdil svoj prestol.

Grška je nazadnje vendar sklicala še dva razreda rezervistov. Dolgo se je kralj branil pritrditi temu in ministerstvo je že moralo pretiti z ostavko. Atenski listi jako vojevito piš-jo. Čim bolj se kaže nesloga velevlastij nasproti bolgarskemu knezu, tem bolj narašča šovinizem v Atenah. 2. aprila se snide grška zbornica. Vlada bode zahtevala, da dovoli pomnoženje papirnatega denarja s posilnim kursom in patrijotična nabiranja za vojne potrebe.

Dela afganske mejne komisije so se ustavila, ker ruski zastopnik stavi take zahteve, da jih angleški neče vsprejeti. Preporno vprašanje se je predložilo obema vladama.

V petek se je v nemškem državnem zboru začelo druge branje monopola za žganje. Hertling je v imenu odseka priporočal, da se monopol zavrže. Bismarck misli, da bode državni zbor samo zato zavrnil monopol, da bode nasprotoval vladi. Potem je iz gospodarskih in finančnih ozirav zagovarjal monopol. S sedanjimi davki se ne dajo pokriti državni stroški. Povišati se več ne morejo, ker že tako je treba večkrat rubiti. Richterju je rekel, da on ne išče osebnih koristij iz monopola. Drugod plemstvo spoštujejo, v Nemčiji ga zaničujejo. Ako državni zbor ne dovoli monopola na žganje, bode pa moral druge davke. Poprej je Bismarck zaupal državnemu zboru, da bode skušal okrepiti in ohraniti jedinstvo države, zdaj pa vidi, da se le na vladarske rodovine more zanašati. On se boji že za prihodnost države. Posebno ga skrbi, če bode Nemci hodili taka pota, kaj bode, če se začne kaka vojna. V soboto je monopol zagovarjal finančni minister. Potem je govorilo več govornikov mej njimi tudi Windhorst, ki je poudarjal, da katoliki ne glasujejo proti monopolu le zato, da bi nasprotovali vladi, ampak zato, ker se jim predloga sama zdi škodljiva. Nazadnje je državni zbor zavrnil predlog Kardorffov, da se vladna predloga nazaj zavrne v odsek s 181 proti 66 in monopol pa s 181 proti 3 glasom.

Namesto Chamberlaina, ki je izstopil iz angleškega ministerstva imenovan je mr. Stansfeld predsednikom lokalnega urada in v dvornih krogih prijetljivi lord Dalhousie pa mesto Trevelya na državnim tajnikom za Škotsko. Stansfeld, zastopnik Halifaxa, je 66 let star. Bil je že lord admiralitete, državni tajnik za Indijo, lord državnega zaklada in od 1872—1874 leta pa predsednik lokalnega urada.

Dopisi.

Iz Celja 28. aprila. [Izv. dop.] (Ustopenina k sodnijskim obravnavam.) Pri naši c. kr. okrožnej sodnji izcimil se je nek čuden in nenavaden običaj. Kazenske obravnave so po postavi javne, to je vsakdo sme v zmislu določb kazenskega postopka priti poslušat, izuzemši slučaj, da se za posamezno obravnavo iz tehtnih razlogov vsled sodnijskega sklepa javnost izklučí. Če je kaka bolj zanimiva stvar na dnevnem redu, posebno pri porotniških obravnavah, je navada, da se izdaja le določeno število ustopnic, za katere pa se sme vsakdo oglasiti. Tukaj v Celji prišli so pa na znamenito idejo, da te ustopnice prodajajo in s tem ustop h kazenskim obravnavam dovolijo le proti ustopnini. Govorili smo z osobami, ki so morale platiti 10, 20 novč., kakor je bil slučaj bolj ali manje zanimiv. Navadno se je pobirala taka ustopnina tedaj, če so se vršile one, za naše razmere karakteristične in slovite (ne slavne, opazka stavčeva) tiskovne pravde, kajti takrat uro vsi Celj-

ski postopaki notri; zakaj kaj takega se jim ne more vsak dan ponuditi. Se le, kdor ve za ta običaj, more razumeti besede, ki jih je 'pokojni' deželni sodnik svetovalec g. Stuhel večkrat pravil, ko je videl da zidajo Celjani z velikimi stroški novo gledališče: „Ich begreife nicht, wie die Cillier ein neues Theater bauen und für selbes so viel Geld hinauswerfen wollen. Sie haben ja doch die schönsten Comödien beim Kreisgerichte.“

Ko bo 5. aprila porotniška obravnava v tiskovni pravdi našega „slavnega“ opata zoper g. Čagrana, bo tudi vse drlo notri. Za to je že naša „Vahta“ skrbela, ki je svojim bralcem znala povedati, da se bo pri tej obravnavi odkril nek škandal iz opatovega življenja, da bode torej obravnava silno zanimiva, da se pa bodo zopet ustopnice izdajale, da se torej o pravem času oglasijo za nje.

Kolikor je sicer nam znano, se pri tej obravnavi ne bode speljal mladi Brglez, če ravno so se že potrebni koraki storili. (Pri tej obravnavi pa že zaradi tega ne, ker ne spada tja.) Vendar pa bo s temi lažmi „Vahta“ dosegla, da se bo vse trlo Celjanov pri obravnavi dne 5. aprila in bodo imeli zopet priliko poslušati naš biser advokatov dr. Glantschnigga. In to je hotela „Vahta“ doseči.

Iz Gorice dne 27. marca. (Posojilnica. — Nadzorovanje šol. — Visoki gostje.) Naša Goriška posojilnica imela bode dne 5. aprila redni občni zbor, v katerem se voli novo ravnateljstvo in nadzorstvo. Pogled v bilanco kaže, da ta za nas prevažen zavod ne napreduje tako, kakor bi bilo želeli v interesu naroda in zavoda. Prometa bode sicer za leto 1885 kakih 16.000 gold., a kaj je to za celo Goriško? Vprašani po denarju je mnogo, a žal, vsem se ne more ustreči, ker je premalo ulog. Razumljivo je sicer, da naši posestniki ne morejo nalagati, ker jih slabe letine tarajo; a vendar imamo mnogo veletržcev in drugih kapitalistov, ki bi lahko pripomogli, da bi se zavod hitreje razcvital, kar gotovo zasluži. Ravnateljstvo je v popolnem zanesljivih rokah in naložen denar isto tako varen, kakor v vsakem družem zavodu. Toda stara navada je železna srajca; so taki Slovenci, dobri narodnjaki, ki silijo raje svoj denar v „Monte di Pietà“ le radi tega, ker so vajeni temu zavodu in premalomarni, da bi se o solidnosti domačega našega zavoda prepričali.

Navadno začnajo različna nadzorovanja še le v lepem mesecu maju, a letos so pričela — vsaj glede šol — že sedaj. Pričetkom tega tedna prišla sta v Gorico g. namestnik baron Pretis in nadzornik Gnad ter pričela šole nadzorovati. Nj. ekscelenca obiskala je tukajšnjo gimnazijo, realko, žensko izobraževališče, pripravnico, deško vadnico in različne mestne šole. Naravno, da se povsodi ugiblje, kaj hoče g. namestnik prav za prav poizvedeti. Nekateri mislijo, da je le „Janez v puščavi“, ter pripravljajo pot gospodu — ministru Gautschu; drugi trdijo, da je to v zvezi z jezikovnim vprašanjem, katero se bode moralo jedenkrat tudi tukaj rešiti. Vederemo!

Po dolgi zimi prišla je vendar spomlad, sedaj imamo krasne dneve, dočim je drugod še zima. Radi tega pa je tudi mnogo tujcev v mestu, tako da ni dobiti že nekaj časa nobene sobe pol naših hotelih. Sedaj pa, ko je umrla v 69. l. svoje starosti grofinja Chambord, pričakuje se še mnogo visokih gostov iz Francije in od drugod. Od strani avstrijskega dvora prišel bode k pogrebu nadvojvoda Fran. Še sedaj ni določen dan pogreba, najbrže bode v četrtek ali pa prihodnjo soboto.

Iz Celovca 28. marca. (Nemškutarske protiprošnje. — Družba sv. Cirila in Metoda.) Ko so nemškutarji zvedeli, da mi nabiramo prošnje za slovenske šole, začeli so hitro nabirati protiprošnje, in sliši se iz mnogih krajev, da so jih ljudje podpisali. Kako bi tudi ne? Saj nemškutarjev in neumnih ljudi se nikjer ne manka, kakor poljskih mišij. Pa velik je razloček — in to bodi povedano gg. državnim poslancem — velik je razloček mej našimi in nasprotnimi prošnjami. Naše prošnje so podpisali sami posestniki in posestnice; ko bi mi lovili podpise pri hlapcih in deklah, nabrali bi jih na tisoče! Nasprotna prošnja pa podpisujejo večidel tovarniški delavci — seveda na pol primorani, zavoljo ljubega kruhka! — in ljudje, odvisni od fužin, graščin in tovarn. Na Rožni Bistrici še vedeli neso, kaj podpisujejo, le ustno se jim je menda reklo, naj podpišejo, da bo šola dve leti slovenska, v

resnici pa prosijo vse te nemškutarske prošnje za to, naj ostane v šolah vse pri starem. V Tinjah so se podpisali nekateri delavci in bajtari, pa vsak je zapisal zraven imena še „Besitzer“, čeravno je bil le eden sam posestnik mej njimi! Podpisal se je celo nek laški zidar, Moro, ki najbrž nema otrok, in če jih ima, so tam na Laškem; takemu je pač vse jedno, če bi bile naše šole prav kitajske! Tudi pri fužinah v Možiški dolini so te prošnje podpisovali nemški delavci, ki večinoma nemajo otrok in tudi stalno mej Slovenci ne bivajo. Kaj brigajo take ljudi naše šole? Oglašile so se pa proti nam tudi nekatere trdo nemške občine! Kaj se te brigajo za naše šole? Ako bo torej šolski odsek pretresal te prošnje, prosimo poslanca g. Kluna, naj svoje kolege v odseku opozori na te okolnosti, ki sem jih zvedel iz popolnem zanesljivih ust.

Upamo, da se bodo naši slovenski poslanci krepko potegnili za nas, in da nam vendar nekaj priborijo. Ako pa nas upanje zopet goljufa, nastopili bomo pot pravde, ako nam družba sv. Cirila in Metoda priskrbi advokata. Zato pa že zelo želimo, da bi se družba že jedenkrat konstituirala, saj je že precej podružnic!

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Anton Indof, deželni sodnik v Trstu, dobil je povedom svojega umirovljenja naslov in značaj nadsodnije svetnika.

— Nadsodnije svetnik gosp. Zhuber pl. Okrog v Ljubljani bil je danes zadnjikrat v seji. S 1. dnem aprila stopi stalno v pokoj. — Gosp. dr. Ahn, profesor na gimnaziji v Ljubljani, uvrščen je v VIII. dijetni razred. — G. Viktor Bežek napravil je pred nekoliko dnevi v Gradcu izpit za latinščino in grščino za vso gimnazijo. Meseca julija bode imel izpit za slovenščino za vso gimnazijo.

— (Državni poslanec g. Pfeifer) v soboto ni govoril o „dolenjski železnici“ kakor poroča naš list v telegramu, ki nam je došel okrnjen, nego govoril je o dolenjski cesti. Predlagal je resolucijo, ki je podpirana: „Prosi se vlada, misliti na to, da se pretvorijo klanci na državni cesti mej Novim mestom in Št. Jarnejem in da se hitro popravi cesta na podlagi tehniških operativ, ki so že dani.“

— („Glasbena Matica“.) Poroča se nam z Dunaja 27. t. m.: Poslanec g. svetnik Hren izročil je danes v državni zbornici naučnemu ministru dru. pl. Gautschu promemorij o delovanju „Glasbene Matice“ ter prošnjo, da bi se temu zavodu v bodoče pomnožila letna državna podpora od 200 gld. na 400 gld. Minister je obljubil, da se bode na prošnjo oziral. G. Hren pa se je obrnil v tej stvari še do drugih merodavnih oseb.

— (One gospode), ki so prejeli za razprodajo knjižico „Tisočletnica Metodova“ prosimo, da blagovolé, kar najpreje mogoče poslati za njo skupljeni denar, da bode mogel odbor skleniti račune.

— („Slovanski Dom“.) Poroča se nam z Dunaja, da se je osnoval odbor, ki nabira doneske za zidanje „Slovanskega Doma“ na Dunaji. Podpisanih je že 200.000 gld. Novica ta nam kaže, da je slovanstvo na Dunaji spoznalo samo sebe in svojo moč. Dunaj ne sme več dolgo kazati nemškega značaja, ker je avstrijska prestolnica, s katero so zvezani tudi slovanski rodovi, večina avstrijskega državljanstva. V tem oziru moramo mi Slovani biti centralisti, gledati nam je, da se slovanstvo tudi na Dunaji kaže dostojno in prepričevalno vnanjim očem. „Slovanski Dom“ bode tako vidno znamenje. Daj Bog in sreča junaška, da bi bil v kratkem!

— (Za novo vojašnico v Ljubljani) bila je včeraj ponudbinska obravnava. Ponudbi za vso stavbo predložila sta g. Tönnies in pa kranjska stavbena družba. Za posamezne dele bilo je več ponudeb. Kakor čujemo, je skoro gotovo, da se bode zgradba nove vojašnice kmalu pričela, ker mora do jeseni že biti pod streho, prihodnje leto pa popolnem dodelana.

— (Iz Amerike) in sicer iz mesta Aspen Colorado (Box 664) dobil je g. župan v Gorenji vasi nad Škofjokloko sledeče pismo: „Gospod! Predrzem se, pisati Vam to pismo, ker mislim, da je moja dolžnost, da Vam naznamim hudo novico. Jaz sem poznal človeka po imenu Fran Tavčar, kateremu sem tudi s pismi pisal na njegovo ženo, Tavčar je z drugim svojim kamaradom, ki se ime

nuje Ivan Raič skupaj delal tukaj v „smetci“ (plavži) in živel sta skupaj v majhni hišici. Ko pa Tavčarja in Jovana ni bilo 15 dni k plavžu, sta šla inženier in Kovač v četrtek 26. februarja v hišo k Tavčarju gledat, če ni morebiti bolan. Ko so pa noter prišli, so videli mrtvo telo Franceta Tavčarja, ubito na glavi s sekuro in misli se, da je ležal kakih 10 dni že noter mrtve. Inženier in Kovač sta precej naznanila to policiji in truplo Tavčarja so prenesli k tribunalu in v petek 27. februarja so imeli zaslišanje. Jovan Raič je bil pa že pobegnil pred 15 dnevi. Policija ga zdaj išče in telegrafirala je povsod za njim, ker se misli, da je Jovan Tavčarja ubil zavoljo denarja. Tavčar je bil dober človek, je šparal denar, ali Jovan je ves svoj denar na kartah zaigral. Tavčar ima v „bank“ 200 dolarov. Tega denarja Jovan ni mogel ukrasti, ker je tukaj v banki. Kadar pride čas bo tribunal že poslal denar Tavčarjevi družini. Sodnik tukaj me je prosil, da naj pišem list ženi Tavčarjevi. Jaz pa mislim, da je bolje, da pišem Vam, Vi imate dobro srce in boste že kako naznanili to ženi in otrokom. Jovan Raič je rojen na Dolenjskem, star je 30—35 let. Služil je pri vojaki v avstrijskem regimentu „Hohenlohe“ 3 leta. Gospod, da mi ne zamerite, ker Vam pišem. Jaz sem rojen Slovenec v Dalmaciji (Boche di Cattaro), upam, da boste nekaj že zastopili. Pošljem Vam tudi ene „cajtengo“ v katerih stoji od siromaka Tavčarja. Vaa pozdravlja Vaš Dimitri Cognevic.“

— (Izneverjenje.) Pri skontrovanju zalog „Banca popolare“ v Trstu pokazalo se je, da nedostaja 12.000 gld. Tajnik omenjene banke Vito Padoa se je včeraj popoldne ob 6. uri „Pri lovi“ ustrelil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 30. marca. Za Ozarkiewiczem in Pirquetom danes minister Gautsch izvrstno govoril za klasicizem in proti realkam. Rekel je, da bode ustanovil deveti gimnazijski razred in skrbel za ubožne talente, sploh pa za reformo. Šuklje potem govoril za boljšo metodo v klasicizmu, za olajšanje uka, za šole koroške, gimnazije slovenske in obrtne šole v Kranjskej ter pokazal vzgledi proizvodnosti Slovenstva za učenjake. Na desni pohvala. Sedaj govori Weitlof proti slovenskim šolam.

Dunaj 29. marca. (Za včerajšnji list prekasno). Začetkom denašnje seje imenovala se parlamentarna komisija na zahtevo Heinricha, da zbornica obsodi Schönerjeve izjave proti njemu. Potem Taaffe in Pražak odgovorila na interpelacijo, da na Kronavettrov govor v zadnji seji nista odgovarjala, ker bi se morala poprej prepričati o stvari na podlagi uradnih aktov, ker sploh jima ne zadostujejo prazne fraze. Potem bile točke delnobračnega ministerstva. Welsersheimb dvakrat govoril. Z desnice in leve po dva. Potem naslov naučnega ministerstva. Upisanih mnogo levičarjev, mej desničarji tudi prof. Šuklje. Levičar Fuss napadal ministra radi ukaza glede šolskih knjižnic in nemško-pretirano opisaval razmere v Šleziji. Govor oster, 2 uri dolg. Levica ploskala, desnica ironična. Gautsch odgovarjal: Takšni so bili napadi, da bi predgovornika drugače zavrnil, ako ne bi bil v visokej zbornici. Kar se tiče ukaza zastran šolskih knjižnic, ukazal je revizijo in spolniti se mora. Ukazal je ni na kak pritisk, nego sam od sebe, ker on ve, kaj mu je storiti. Kar se tiče patrijotizma po knjigah, držati se je tega, da je v Avstriji le jedna šola, to je avstrijska. Nema pa gojiti nazorov, ki so se danes izražali. Učitelji morajo biti luči, ki ne razsvetlujejo le razuma, nego ogrevajo tudi srce, da bo mladina izobražena in domoljubna. Minister je govoril pikro in točno. Z desnice burna pohvala. Sklep seje ob 4. uri.

Mons 30. marca. 3000 štrajkujočih delavcev napalo je premogove rudnike v Mariemontu. Vojaki so streljali. 14 mrtvih in ranjenih.

London 30. marca. Delovanje afganske mejne komisije nadaljuje se brez presledka. Vse dvomljive točke bodo po prejšnjem dogovoru obestranskim vladam komisariji predložili.

Gorica 29. marca. Dediča za grofico Chambord sta don Carlos in don Alfonzo.

Mons 29. marca. General Vandersmissen prevzel vodstvo vojakov v provincijah Lütlich in Hennegau. V Anderlues in Mairemont odposlali so se vojaki. V Guaregnonu in Fleni naznanili so delavci, da bodo jutri ustavili delo.

Razne vesti.

* (Lokomotiva — ukradena.) Z malenkostimi se ne peča 13 letni Amerikanec Dick Baldwin. Kakor poroča "The Railroad Gazette", prijeli so zadnjič nadobudnega mladeniča v Floridi, ker je na kolodvoru pri sv. Avguštinu lokomotivo ukrad, rekše zakuril ter ž njo popihal v širni — daljni svet. Ker je tatinski strojevodja prehudo kuril, pregorel je kotel in obilo cevij, ko se je ustavil hlapon.

„Škoda zmedruje“, pravi star pregovor, in to bi moralo biti v svarilo onim, kateri rabijo mesto pristnih, od učenih mož preskušanih švicarskih pil R. Brandt-a, katere pomagajo pri vsakem motenji spodnjih telesnih organov, kak drug izdelek. Vsaka pristna škatljica (dobivajo se v lekarnah po 70 kr.) ima na naslovnem listu bel križ na rdečem polju in imenski počrk R. Brandt-a. (415)

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznj izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih posledic čistijo kri, krepčje njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana v redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vseh strani bolezni, ki izvirajo iz spridene krvi (brez slivega srebra), žalostne posledice skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, ispadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kileve ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom bolezni s pošto znanko za odgovor. (709—17)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

29. marca.
Pri **Stenu**: Oesterreicher z Dunaja. — Omersa iz Železnikov. — Siny iz Budimpešte. — Geiringer, Hirschl, Vodničar z Dunaja.
Pri **Malliet**: Haerlem z Dunaja. — Behofschitz iz Linca. — Reismann z Dunaja. — Schlesinger iz Celja. — Muntramo iz Treta. — Anisits z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

24. marca: Gabrijel Vizjak, lončarjev sin, 19 dni, Konjušne ulice št. 2, za oslabljenjem. — Milan Toman, deželni računski oficijal sin, 12 let, Stari trg št. 24, za pljučno tuberkulozo.
26. marca: Amalija Šeme, delavčeva hči, 9 let, Pred Prulami št. 27, za davico. — Urša Czalla-Mikulu, hišne, oskrbnika žena, 77 let, Poljanska cesta št. 35, za kapom.
27. marca: Anton Kocijan, čuvajev sin, 2 leti, Stari trg št. 11, za davico. — Marija Kaman, krznarjeva žena, 47 let, Mestni trg št. 3, za jetiko.
28. marca: Matevž Kupic, barvarski pomočnik, 79 let, Kongresni trg št. 5, za starostjo.
V deželni bolnici:
22. marca: Josipina Petrič, gostija, 66 let, za pljučnico. — Tomaž Lužar, gostič, 65 let, za pljučnim emfizemom.
23. marca: Gašper Lužar, gostič, 72 let, za oslabljenjem moči.
24. marca: Andrej Škrjanec, gostič, 72 let, za starostjo. — Josip Somrak, delavec, 47 let, za jetiko.
25. marca: Jera Zajc, kramarjeva žena, 65 let, za vodenico.
27. marca: Jarnej Bojt, delavec, 48 let, za jetiko.
28. marca: Anton Jazbar, gostič, 57 let, za katarom v črevih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. marca.	7. zjutraj	740-90 mm.	2-6° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	739-04 mm.	16-8° C	z. zah.	jas.	
	9. zvečer	739-75 mm.	10-2° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 9-9°, za 3-5° nad normalom.

Vinska prodaja.

Da izpraznem svojo veliko zalogo Bizeljskega vina, ga bodem od 1. aprila dalje prodajal v vsekolihih količinah po znižanih cenah.

Točilo se bode tudi čez ulico liter po 24 in 28 kr.

Ljubljana.

(195—2)

Tavčar.

Deželna Rogaška slatina. Uspešni lek za želodčne bolezni. Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (149—2)
Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ju**, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ju, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schläffer-ju, Schussnigg-u & Weber-ju, Josipu Terdini v Ljubljani.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 30. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84	gld.	90	kr.
Srebrna renta	84	"	95	"
Zlata renta	114	"	20	"
5% marčna renta	101	"	80	"
Akcije narodne banke	875	"	—	"
Kreditne akcije	298	"	90	"
London	125	"	70	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	99	"
C. kr. cekini	5	"	93	"
Nemške marke	61	"	60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	129	50
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	170	75
Ogrska zlata renta 4%	102	"	35	"
papirna renta 5%	94	"	90	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	"	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	179	25
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	116	20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206	"	75	"

S tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočnemu dopadlo večerj ob 11. uri zvečer našo jedino, srčno ljubljeno hčerko

MARJANICO

v Loškem samostanu, v 11. letu svoje starosti k sebi poklicati.

Truplo pokojnice se bode iz Loke na Ljubljansko pokopališče sv. Krištofa prepeljalo in v sredo popoldne ob 5. uri položilo k večnemu počitku.

Žaljoči stariši

(209)

Gregor in Marija Trdina.

Zahvala.

Pred 4 leti zavaroval se je moj pokojni mož **Fran Kovačič**, c. kr. davkarski pristav pri zavarovalnem društvu za življenje „**GRESHAM**“ v Londonu.

Generalni zastopnik tega zavoda v Ljubljani, gospod **Guido Zeschko**, izplačal je zavarovano znatno svoto najtočnejše in najkulantnejše, in jaz čutim dolžnost, izreči za to najtočnejšo zahvalo in slednjemu toplo priporočam zavarovanje za življenje, s čemer si preskrbi v bodoče za rodbino.

V Sevnici, dve 24. marca 1886.

(208)

Alojzija Kovačič.

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrplosti udih, skazenem žledu, po-
manjkanju sile do jedi, jetrnih in ob-
stnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650—22)

„**LEKARNA TRNKOCZY**“

zraven rotovža v Ljubljani.

— Razpošilja se vsak dan po pošti. —

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

Usnjarija (Rothgärberei)

z vso pripravo

se daje takoj v najem.

Natančneje pod naslovom: **Fran Kastelle v Rudolfovom.** (189—3)

Med v satovji

a ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju. V škatli na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar,

(84—8)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Resolvirno milo,

izumljeno in napravljeno od

Frana Pichler-ja, c. k. živ. nadzdravnika v avst.-oger. vojak, se je za dobro pokazalo pri vseh vnanjih poškodovanjih

konj in goved.

Večkrat odlikovano s častilnimi spridevali, zahvalnimi in priznanimi pismi živnozdravnikov, kmetijskih društev in zavodov ter mnogobrojnih posestnikov. — V Ljubljani prodajajo: **Mihael Kastner, Viljem Mayr, Josip Schläfer.** (186—7)

Velika partija 1 (788—139)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorec proti pošiljatelju marke za 10 kr.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE PRISTNI

LE HOUBLON

Francosk fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo

dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,

profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču,

in sicer zaradi svoje izvršne kvalitete, nanebne čistosti

in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

17, rue Béranger, a PARIS

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kincsem SREČKE a 1 gld. 1 srečk 10 gl. samo 10 gl.

Glavni dobitki v gotovosti

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6.

(142—18)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.